

Zpravodaj obce Říkovice

OÚ Říkovice
Ročník V, Číslo 2

prosinec 2021

Úvodní slovo starosty obce

Vážení spoluobčané,

Je smutné, že v úvodu vydání našeho Zpravodaje musím opět připomenout, jak prožíváme nepříjemné období s Covidem-19. Tímto chci také apelovat na všechny spoluobčany k dodržování všech vydaných opatření k zamezení šíření tohoto viru. Hodně diskutované téma očkování proti Covidu-19 nechám na každém občanovi k zvážení.

V současné době jsou opět vydána opatření a pokyny, která prakticky omezují setkávání osob na vánočních trzích a podobných akcí. Jsem rád za naše děti, že jsme stihli uskutečnit lampionový průvod, který se vydařil. No a smutné pokračování nastalo v tomto období zákazem pořádat rozsvícení vánočního stromu s účastí veřejnosti, nebo s přísnými opatřeními a také nechceme vystavovat děti nebezpečí nákazy a řekněme si, rozsvěcování stromku bez zpěvu a přednesu básní v podání našich malých spoluobčanů není ono.

K činnosti obce musím konstatovat, finančně jsme tuto nelehkou dobu na obci zvládli, myslím tím, že obstaráváme všechny činnosti pro chod obce, záměry ob-

novy, zkrášlení a budování plánovaných projektů bez zadlužování obce. Podařilo se nám zajistit zeleň v podobě výsadby 30 ks stromů, které jsme rozmístili do areálu koupaliště, do parku a remízku za areálem družstva. Dalších 33 ks stromů se vysázelo dle projektu na hranici areálu koupaliště. Podotýkám, že stromy byly vysázeny v rámci získaných dotací a obec nestála žádné finance.

Věřím, že další podařenou akcí, která se dokončila, je výstavba nové hřbitovní zdi, finančně se obec podílela dosti vysokou finanční částkou a to 1 100 000,- Kč a zbylých 500 000,-Kč bylo z dotace Ministerstva pro místní rozvoj.

Chodník ke hřbitovu už má schválenou dotaci na ro 2022, nyní finišuje stavební povolení na vodovodní přípojku na hřbitov, která bude budována zároveň s chodníkem a součástí bude ještě vybudování nového veřejného osvětlení.

MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ ČR

Projekt

Rekonstrukce hřbitovní zdi a chodníků

byl realizován za přispění prostředků státního rozpočtu ČR z programu Ministerstva pro místní rozvoj.

Investor: Obec Říkovice, Říkovice 68, 751 18
Projektant: Ing. Svatopluk Taufer, Postoupky 225, 767 01 Kroměříž
Zhotovitel: Rovina stavební a.s, Kroměřížská 134, 768 24 Hulín
Termín realizace: červen – říjen 2021

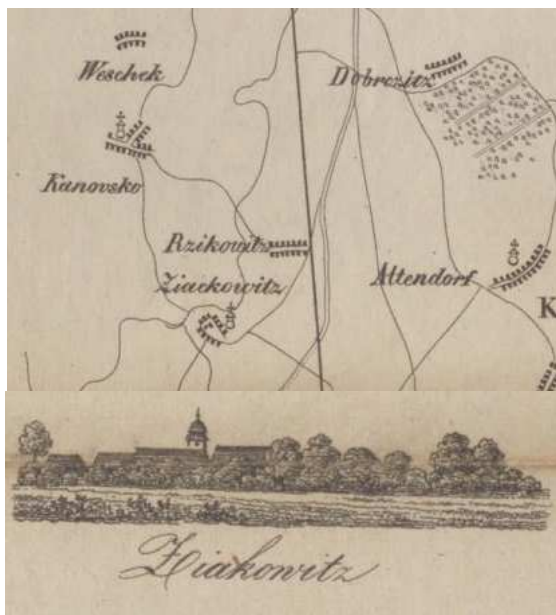
Těmito řádky chci všem občanům obce Říkovice popřát co nekrásnější prožití svátků vánočních, zdraví a klid v osobním životě, mnoho úspěchů v novém roce. Obci bych chtěl popřát další rozvoj ve všech oblastech budování a života v naší obci, zároveň vám všem poděkovat za sebemenší příspěvek, kterým se na tom budete podílet.

Radomír Možiš, starosta obce

Železnice v Říkovících slaví 180 let

Říkovice a železnice k sobě neodmyslitelně patří. Železniční dráha vedoucí okolo naší obce letos slaví už 180 let, což je výročí, které v našem zpravodaji rozhodně nemůžeme opominout.

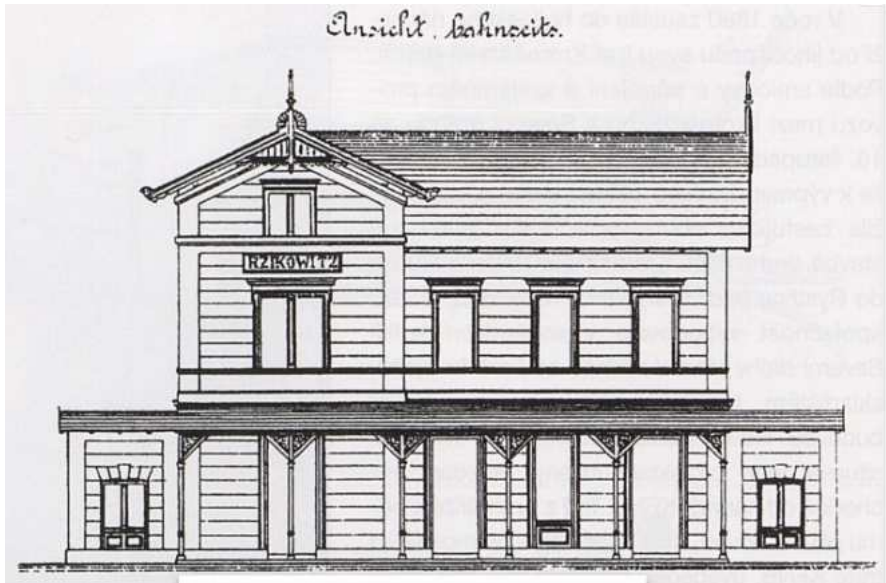
Od 20. let 19. století docházelo v Evropě k rychlému rozvoji železnice, jež krácel ruku v ruce s průmyslovou revolucí. Houstnoucí železniční síť pak revolučním způsobem zrychlovala dopravu osob i zboží. V Rakouském císařství představovala jednu z hlavních dopravních tepen tzv. Severní dráha císaře Ferdinanda, která měla za úkol spojit Vídeň s polským Krakovem. Trasa této trati vedla z Vídně na sever přes Břeclav, Staré Město, Přerov, Lipník, Ostravu a Bohumín, přičemž v úseku mezi Hulínem a Přerovem byla vybudována i na území Říkovíc.

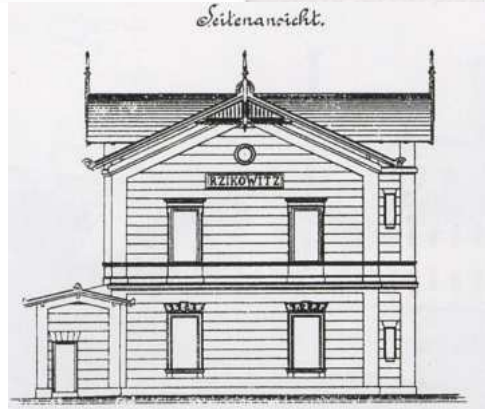
Výřez z plánu zachycujícího trať v pol. 40. let 19. stol. Kromě trasy obsahuje i veduty obcí okolo kterých železnice vedla. Bohužel schází Říkovice, alespoň tedy přikládám dobový pohled na Žalkovice. Autor je asi zvolil kvůli výraznější kostelní věži, která v Říkovících scházela.

Výstavba celé trati se rozeběhla v roce 1837 a v létě roku 1839 již první vlak z Vídně dorazil do jihomoravské Břeclavi. Úsek mezi Spytihněví a Přerovem, jehož stavbu zajišťovala firma podnikatelské rodiny Kleinů, začal být budován v květnu 1840. U Kleinů bylo tehdy na stavbě zaměstnáno na 20 000 dělníků, 240 polírů a 62 povozů, takže práce byly dokončovány s velkou rychlostí. Pozemky na východ od Říkovíc, kudy měla železnice dle plánů probíhat, odstoupila za finanční náhradu rodina Chlumeckých. První kolej na úseku Hulín – Přerov vedoucí okolo Říkovíc tak mohla být slavnostně otevřena 1. září 1841.

Malá dopravní kancelář byla při železnici v Říkovících založena již v roce 1847. Po rozšíření dráhy v roce 1872, kdy na trati v úseku z Hulína do Přerova došlo k výstavbě druhé koleje, pak byla v Říkovících v roce 1878 zřízena i první zastávka s přízemní budovou z hrázděného zdiva. Ředitelství dráhy navíc o čtyři roky později rozhodlo o povýšení zastávky na stanici a v letech 1887 až 1888 byla v Říkovících vystavěna i nová nádražní budova s romantickou architektonickou výzdobou.

Na stavbu nádražní budovy věnovala obec zdarma pozemek a přispěla 400 zlatých na úpravu cesty k nádraží. Peníze tehdy věnovaly i okolní obce. Jižně od nádraží byl záhy přistavěn přízemní obytný dům (č. p. 71) a v roce 1902 i patrová obytná budova s byty pro drážní zaměstnance (č. p. 67).

Tyto investice se ale vyplatili, protože dráha podnítila další rozvoj Říkovíc. Ještě v roce 1878 zde byla založena sladovna a o rok později i poštovní stanice obsluhující rovněž okolní obce. V 90. letech 19. století byla v Říkovících založena škola a založen Sbor dobrovolných hasičů. Telegraf byl na poštu zaveden roce 1907.

Zaměstnanci železniční stanice v Hulíně. V první řadě zcela nalevo sedí František Půda, přednosta stanice v Hulíně a bývalý přednosta stanice v Říkovících. Zdroj: Farní kronika Říkovice

Od roku 1850 se počet obyvatel žijících v Říkovících zvýšil z necelých 370 na téměř 600 lidí evidovaných při sčítání v roce 1930. Obec se tak za 80 let téměř zdvojnásobila. Vedle nejstarších částí vesnice návsí a chaloupek vyrostly nové domy především ve východní části, tedy právě při dráze, kde bydlely i mnohé rodiny drážních zaměstnanců. V roce 1947 mělo v obci žít 55 železničních zaměstnanců. Železnice zajišťující Říkovícím rychlé spojení s okolím přinesla obyvatelům obce i mnoho příležitostí „zblízka“ zahlédnout významné politické osobnosti či na vlastní kůži prožít „velké“ historické události.

Lidé z Říkovic i okolí mohli kupříkladu pozdravit na místním nádraží vlaky s mnoha projíždějícími státníky. V roce 1906 tudy projížděl císař František Josef I., v roce 1921 prezident Tomáš Garrigue Masaryk a v roce 1937 i prezident Edvard Beneš. Během první světové války mohli místní často přihlížet vojenským transportům. Zdejší učitel v kronice připomněl přesuny rakousko-uherské armády v roce 1915: *„Ačkoliv projíždění vojenských vlaků jsme již úplně přivykli, přece jen mohutným dojmem na každého působilo přeskupování vojenských sil na počátku školního roku. Vlak za vlakem projížděl, dráha téměř se netrhla transporty vojáků, zásob. Oddílů, munice aj. potřeb válečných. Občas vlak raněných vystřídal vlaky zajatců. Brzy nastala ofenzíva v Srbsku.“*

Velkou událostí pro dráhu nejen v Říkovicích byla i sněhová kalamita na počátku roku 1929. Teploty tehdy klesly na -25°C a kvůli sněhové bouři uvízlo od konce ledna do března přímo v Říkovicích 17 vlaků. Šest dalších mezi Říkovicemi a Přerovem a 17 i mezi Říkovicemi a Hulínem. Po celé sířce kolejí bylo tehdy naváto na dva metry sněhu a na jeho odklizení bylo nasazeno 500 dělníků a stovka vojáků z Kroměříže. Na silnici do Staré Vsi u Pospíšilova kříže byl tehdy v závějích prokopán tři metry vysoký tunel a jen ze stanice v Říkovicích bylo vyvezeno přes 600 vozů naložených sněhem.

Fotografie sněžové kalamity na železnici a nádraží v Říkovicích během února a března roku 1929. Zdroj: Pamětní kniha obce Říkovice.

Rychlík uvízl v závějích před Říkovicemi i během kruté zimy v únoru 1941. Tehdy se na odklizení sněhu podíleli vedle drážních zaměstnanců i němečtí vojáci. Právě za druhé světové války představovala železnice klíčovou vojenskou komunikaci a proto ji německá armáda i protektorátní četnictvo pečlivě hlídali. Přesto na konci války začalo přibývat sabotáží a útoků partyzánů. Útok na trať mezi Břestem a Říkovicemi provedli partyzáni 29. listopadu 1944 při průjezdu cisternového vlaku ve kterém byl při explozi lehce zraněn topič. Během dalšího přepadu se partyzánům 25. ledna 1945 podařilo výbušninou poškodit trať ve směru na Horní Moštěnici. Právě po železnici se na počátku května rozšířila zpráva o vypuknutí povstání v nedalekém Přerově, které přestože bylo nacisty záhy potlačeno, předznamenalo osvobození a konec války.

Ve druhé polovině 20. století procházela železniční trať modernizací a mnoha úpravami. V 60. letech byly stanice vybaveny elektromechanickým zabezpečovacím zařízením a v Říkovicích byla instalována světelná návěstidla. Počátkem 80. let pak probíhala elektrifikace trati. Úsek z Přerova do Říkovic byl do provozu uveden 26. května 1981 a navazující úsek z Říkovic do Hulína 17. prosince 1982.

Velká rekonstrukce se na železnici uskutečnila i v letech 2000 a 2001, kdy byl vybudován nadjezd a přeložka státní silnice I. třídy č. 55 nacházející se jižně od obce. Na místní trati byly tehdy navíc vyměněny betonové pražce i svršek s kolejnicemi a došlo k instalování nových elektricky vyhřívaných výhybek. V Říkovicích byla postavena i nová technologická nádražní budova. Samotná železniční stanice pak prošla modernizací o dva roky později, kdy byla dokončena dvě nová nástupiště včetně podchodu, nádražní budova byla opatřena novou fasádou a domy v ulici sousedící s tratí oddělila od kolejí nová protihluková stěna. Zrekonstruovaná stanice a zmodernizovaná trať byly kolaudovány na počátku roku 2004.

V letošním roce proběhly stavební práce na místní trakční napájecí stanici, která byla vybavena jedním frekvenčním měničem a rozšířena o střídavou část. Na trakčním vedení došlo k výměně izolátorů z hladiny 3kV na 25kV. Ke kompletnímu přeprnutí traktce v úseku Nedakonice—Říkovice by mělo dojít v květnu příštího roku.

Tolik krátce k 180leté historii železnice v Říkovících. Dráha dodnes zajišťuje významné spojení obce s blízkým i vzdáleným okolím. Vlaky vozí školáky do Horní Moštěnice, Přerova i Kroměříže. Každý den jezdí lidé z Říkovíc vlakem na nákup či do práce, ať už do Přerova, Hulína, Olomouce či jina. Pohodlné vlakové spojení nám v Říkovících přijde natolik samozřejmé, že si ani neuvědomujeme, jak velké štěstí máme, že právě tudy byla před 180 lety vedena železniční dráha.

Miloš Pacek

Použité zdroje:

160 let Severní dráhy císaře Ferdinanda: 1841-2001. Ostrava: České dráhy, Obchodně-provozní ředitelství Ostrava, [2001]. ISBN 80-85104-92-X.

PAPAJÍK, David. *Dějiny obce Říkovice.* Říkovice: Obec Říkovice, 2004. ISBN 80-85600-90-0.

SZÜLLÖOVÁ, Lucie. *Severní dráha císaře Ferdinanda* [online]. Plzeň, 2016 [cit. 2021-06-18]. Dostupné z: <https://theses.cz/id/7tnvtv/>. Bakalářská práce. Západočeská univerzita v Plzni, Fakulta filozofická. Vedoucí práce Prof. PhDr. Aleš Skřivan, CSc.

SDH Říkovice

Vážení čtenáři, milí Říkovčáci.

Dny se krátí, noci přibývá, za tmy jdeme do práce a za tmy se vracíme, poslední zahradní práce vrcholí a některá zoraná pole již odpočívají a čekají na zimní příkrývku. Svatý Martin se opět někde zdržel, za to bacil Covid ne a ne odejít. I když to nevypadalo, tak letošní prázdniny se nesly v duchu „co jsme nestihli - dohoníme“ a povedlo se pár hezkých akcí. Takže si přislaďte kávičku, je o čem psát.

V úvodu již tradičně upozorním všechny topiče na začínající topnou sezonu. Věřím, že komíny jsou vypucované a kotelny uklizené a všichni se řídíme heslem: kde je pořádek a čisto, požár nemá místo. Dále musím na dřevo zaklepat, že už si ani nepamatuji, kdy naposled jsme vyjžděli k požáru při plošném vypalování neshrabané trávy. No a rady ohledně čištění udíren před započítím voňavé úpravy naloženého masa taky nevyzněly do prázdna. Jestli to tak půjde dál, asi budeme muset vrátit starostovi klíče od zbrojnice a najít si jiného koníčka. Jste prostě dobří.

První akce, která odstartovala sérii vesnických tradic, byl dětský den v místním zámeckém parku. Velká účast napovídala o hladu po vyblbnutí se na čerstvém vzduchu spojené se sladkou odměnou za splnění připravených soutěží. Ve spolupráci s holkami z MŠ tak na děti čekalo osm stanovišť, kde si mohli školkaři zaskákat, zastřílet, prostě zablblnout. Ti co nechtěli čekat ve frontě na sladkost, si povozili zadky na nafukovacím hradě se skluzavkou, nebo na řetízkovém kolotoči. Poprvé zde bylo vystaveno naše nové vozítko, takže děti mohly porovnat se starou Avii nejen prostory, ale i tu spoustu nových tlačítek a hejblátek. A že to vzaly důsledně. Auťák svítil, blikal, houkal, navíjel, no kdyby měl vrtuli, tak by asi i lítal. Voňavé dobroty z udírny a chlazené nápoje jen dokreslily krásné odpoledne a všichni odcházeli spokojeně domů, že konečně jsme mohli trochu svobodně dýchat.

Před začátkem prázdnin nás zasmutnila zpráva o ničivém tornádu, které postihlo občany na jižní Moravě. S Jirkou jsme přemýšleli, jak jižanům pomoci. Se starostou obce a zastupitelstvem jsme se domluvili, že obec uvolní určitou částku, za kterou nakoupíme materiál a ten osobně dovezeme konkrétnímu člověku postiženého oním tornádem. Podařilo se nám sehnat kontakt na konkrétní osobu, se kterou

jsem se domluvil, co přesně momentálně potřebuje a bylo vymalováno. Dále jsem oslovil jejich místního vinaře, kterému tornádo sebralo kus živnosti a domácnosti a plánovaným odkupem vín, mu finančně pomohl v této svízelné situaci. Přes sociální síť jsem oslovil své kamarády a blízké a nestačil se divit, kolik z vás rádo pomohlo. Během třech dní tak vznikla objednávka třístapadesáti lahví za celkovou částku přes padesát tisíc korun, kde byly nejen „dýžka“ ale i peníze věnované jen tak. Touto cestou bych chtěl poděkovat nejen všem kupcům dobrého vína, ale i majitelce firmy Polyprofil Žalkovice Janě Alexandře Frkalové, která nám k převozu zakoupeného stavebního materiálu zapůjčila svůj vozík s vyšší tonáží. V pátek jsem vše naložil a ve složení já, Jirka a starosta hurá na výlet. Ale ejhle ouha. Kdo bude řídit? Tohle byla premiéra našeho vozítka v rámci záahové činnosti. Takže jsme se s Jirkou dohádali, kdo vlastně bude řídit první. Velitel nebo hlavní strojník? Nakonec kompromis, Jirka tam a já s vínem zpátky. Cesta uběhla celkem rychle v humorném duchu. Avšak humor nám došel hned při projetí první policejní hlídky. Díky barvám našeho auta nás pustili dál, ostatní civilisty natvrdo obraceli zpátky. Zkraje vesnice nebylo celkem nic na té pohromě poznat. Avšak blížícímu se středu vesnice nám došly i slova. Noty na buben je asi to nejpřiznačnější přirovnání toho, co tam po té katastrofě zbylo. První zastávka - náš kontakt. Než jsme vystoupili z auta, už nám nějaká paní cpala do ruky makové koláče ke kávě. Nešlo ji odbýt, holt jsme museli koláče přijmout – tak si vážili každého, kdo přijel pomoci. No koláč jak kolo od vozu. Když jsme chtěli vyložit všechn náklad, byli jsme upozorněni, že zde necháme jen půlku, druhou půlku si vezme onen vinař. Kluci se kamarádsky šáblí, protože stavebního materiálu tam byl v okruhu padesáti kilometrů nedostatek. Hlavním cílem bylo postavit uzamykatelnou šopku, kde se složí drahé vybavení domácnosti, jelikož v den našeho příjezdu se vinař dověděl, že domek jeho rodičů půjde k zemi. Po malé exkurzi vinařovy zahrádky, kde míval svou živnost, nás čekalo naložení vína. Domek se sklípkem pro 25 osob našťěstí přežil bez úhony, tak měl aspoň kde zbylá vína ukrýt před vysokými slunečními teplotami. Když jsem mu na stůl rozložil částku vyšší, než byla ta smluvená, jal se nám cpát do náručí další krabice s víny jako prezent. S díky jsme razantně odmítli a pro jistotu si pár flašek ještě přikoupili. Nad tou radostí otevřel jedno růžové, oprášil skleničky a dal se do chemického rozboru výrobního tajemství svých výrobků, jako by přijel zájezd z Prahy. Když jsem se starostou do-

chutnal poslední kapky té růžové dobroty, měli jsme naštěstí naloženo a směřovali jsme k odjezdu. Ejhle a ouha, úplně jsem zapomněl, že jsem chtěl řídit nazpátek. Jirka se jen pousmál, nastartoval a s lehkou opatrností jsme dojeli domů. Druhý den dopoledne, se hasičská zbrojnice proměnila v detašované pracoviště vinaře Klimeše. Ti co věděli, si již zadarmo odnášeli vína různých barev a chutí. Ti, co nevěděli, jen kroutili hlavou, co proti nim mám, že zrovna jim nechci víno ani prodat. Nebojte, plánujeme druhé kolo, taky mi dochází. A zakončím to velkým díky obecnímu zastupitelstvu, které se v krátké době shodlo na výši finanční pomoci cizímu spoluobčanovi, vlastně nakonec dvěma. Taky mi mohli říct, udělej sbírku, nebo provětrej hasičský rozpočet. Pánové poklona.

Sotva jsme vyložili vína, začali jsme nakládat batožinu. Letošní ročník Rusavy jsme si ujit nenechali ani přes hrozící nařízení. Pilote, změna kurzu, letošní cíl, Provdovice. Proč? Ze dvou důvodů. První – Rusava. Probíhající rekonstrukce, nevráživost některých místních chatařů vůči hluku stanového tábora, atd. Druhý – nádherný a vybavený sportovní areál přímo pro hasičské soustředění. Tartan na stovky i s překážkami. Travnatý povrch jak z anglického hrabství na požární útok. I s terčí. Jelikož jsme letošní stravu řešili dovozem, dostali jsme i klíče od zastřešeného zázemí. Chcete talířky? Není problém. Chcete i příbory? Není problém, ale vraťte je

všechny, naše přísná paní účetní je má poctivě spočítané. No jednání s panem starostou obce, s Cyrilem, bylo jako smlouvat s vlastním bratrem. Ve všem nám vyšel vstříc a jako návdavkem nám ještě dovezl dva skákací hrady, abychom ty děti tím tréninkem moc netrápili. A že se ty děti poměly. Hned první noc bývá volnějš, aby se děti vyblbly bez rodičovského dozoru. Shodou okolností pod kopcem ve Všechovicích probíhaly poslední možné oslavy, kde mimo jiné hrála i kapela Mirai. No, našim děvčatům jsme nemohly upřít tu šanci ty kluky vidět naživo a omladině jsme povolili dekovou úpravu polní cesty, aby ten půlnoční randál mohli sledovat aspoň z dálky. Celý týden nám počasí celkem přálo, a tak díky negativním antigenním testům jsme mohli využívat pohodlí hranického venkovního bazénu. To byste nevěřili, jaký hladový účinek má chlorovaná voda na děti. A to v ní někteří ani nebyli. Langoše se sýrem, hranolky a párky v rohlíku byly hlavním artiklem prodejního stánku, který se při naší návštěvě opravdu zapotil. Ale aby si děti neválely šunky jen u vody, zorganizovali jsme pro ně prohlídku nedalekých aragonitových jeskyní s následným výšlapem

k hranické propasti. Zdravovědu nás přijeli proškolit profi hasiči z hranické požární stanice a o zbytek volného času se postaraly naše děvčata, které z rukávu vytahovaly jednu hru za druhou. A když ještě vzpomenu to počasí, tak při pátečním balení stanů, nás zastihla jemná přeháňka, která nás donutila složené stany balit jako poslední, aby v příštřešku ještě dostatečně vyschly. Poslední přepočítání příborů a mohli jsme s klidem areál předat panu starostovi. Snad tento ročník splnil všechna očekávání u všech účastníků tak jako u mne a příští rok se tam zase utáboříme.

Jelikož nebyl náš hodový ročník, další akce na nás čekala až v září. Kotlíky a vařečky nedočkavostí poskakovaly v kumbále a soutěžící se ujišťovali, který termín je opravdu ten termínový. Sobota S nastala a od rána se kouřilo nejen z kotlíků, ale i z hlav některých kuchtíků, kteří přemýšleli, která tajná ingredience bude ta vítězná. Celkem jedenáct týmů gulášníků se účastnilo klání o putovní říkovskou vařečku a celkem šest chmelomoků hasilo žízeň v počasím vydařeném odpoledni. Kroměřížská kapela ladila snad každému uchu v obecnstvu a bravurně udávala rytmus všem nožkám na parketě. Porota složená z neodborníků zasedla jak jinak než dole ve sklípku, aby ochutnali a ohodnotili to nejlepší z místního a přespolního kulinářského snažení. Jsem rád, že letošní ročník opět ukázal, že jeden recept nemůže vyhrát dvakrát po sobě, protože ho předčí vylepšený recept jiný. A tak se stalo, že favorizovaný tým zastupitelů z obecňáku sesadili z trůnu Dudlíci z chaloupek. Bokmakeři se svými kurzy rozhodně neměli svůj den, neb druhou příčku obsadili kluci, kteří vypilovali nejen svůj tajný recept, ale i název svého týmu. Tři čuníci dorostli v Tři bejky a stříbrná bedna zakotvila v jejich kuchyni. A bronz od poroty ze sklípku si vysloužili Lipovjáci. Takový recept namíchaný z místních a přespolních dívčích ingrediencí. A hodnocení diváků? Nejvíce vás oslovil zvěřinový speciál našeho nimroda Peti Otáhala, kterému v tomto závodě na záda dýchal vítězný tým Dudlíků. Třetí příčku divácké soutěže pak shrábli již avizovaní Tři bejci.

Jak je vidno, porota pod taktovkou Mgr. Nevřalové byla na podobné chuťové vlně jako většina diváckých strávníků. A že byl letos hlad nejen po zakázaných akcích, ale i po výborném jídle, spořádali jste dalších deset kilo klobás a šest kilo bokoviny od našich udírníků a patnáct kilo živáňské z pod ruky šikovného Honzy Faita, reprezentujícího navíc přespólní gulášníky z Moštěnice. Soudků zkvašeného zrna jste vysušili také nemálo, suma sumárum, opět vydařená sobota, kterou si na skákacím hradě, shazováním plechovek a jinými blbinami zpříjemnily i naše děti. Jsem rád, že se tato akce zapsala do

našeho vesnického folklóru, a to plněním našich břich spojené s mírnou soutěžní vervou. Dík patří nejen soutěžícím, kteří vás baví svou kotlíkovou gastronomií, ale také sponzorům, bez jejichž finanční podpory by nebyly nejen úctyhodné ceny pro vítěze, ale také plastové talířky, lžičky a míchátko, která budeme muset v rámci pokory k přírodě vyměnit za ty lehce odbouratelná, avšak nemálo dražší.

Sotva jsme strávili guláše říkovské, svou pestrostí ve výběru základních ingrediencí nás lákaly guláše vlkošské, připravované v Olšičkách v rámci ukázky výcviku létavých dravců. Mužské pokolení letos nemohlo účast přislíbit, tak jsem přemluvil naše mladé hasičky, aby těm vlkošákům ukázaly říkovské kvality. Jako bodyguard a hlavní topič se delegoval Šimon Bruckmuller, přípravné a míchací práce zastala Natka Kandrová. Hlavní slovo, jestli míchat doleva nebo doprava a kolik těch všemožných sáčků do toho kotlíku nasypat měla Nikolka Popelka. Holky ze sebe vydaly maximum, Šimon odstínil všechny mužské dravce z Kanovska a v předepsaném termínu holkám v kotlíku bublal vepřový gulášek jak z mástršéfa. Jelikož holky musely opustit své staniště, přijely je vystřídat ségry Lucka s Ádou a společně s Agi Rotreklovou tu dobrotinu v šufánkovém tanci vydávaly. Osobně jsem tam nebyl, ale věřím, že kdo koupil, neprohloupil. Snad nás příští rok pozvou zase.

S blížícím se dvacátým osmým říjnem, se blížila i organizace lampionového průvodu na počest památky vzniku naší Československé republiky. Jaká bude účast, nešlo odhadnout Covid neCovid. Nakonec jsme byli mile překvapeni, když jsme viděli ten dlouhý zástup lidí, kteří si nenechali tuto podevěčerní procházku ujít. Průvodu vévodily prapory obecní a náš, následoval památeční věnec, pak spousta lampionů všech tvarů a barev a do taktu pochodu nám z kanceláře obecního úřadu vyhrával Jirka. Po příchodu do parku jsme si poslechli státní hymnu, vyslechli projev z historie od pana starosty a následovalo menší pohoštění v parku. Opékané špekáčky, které jsou pro děti jakousi klasikou pro tuto akci, doplnily čokoládové vafle z podruky Peti Zavřela a čaj od Peťky Říhové. Pro nás dospělé byl k zahřátí svařáček z hrnce Leni Jemelkové a pro náročnější i něco ostřejšího. Jsme rád, že jste se nebáli přijít na tuto hromadnou procházku a uctít tak památku našich předků. Z plánovaných a proběhlých akcí jsem snad nezapomněl na žádnou. Ke konci roku bychom chtěli, pokud počasí a bacil dovolí, ještě stihnout nakrmit lesní zvěř ve spolupráci s říkovskými nimrody Petrem a Karlem. Krásnou procházku snad opět doplníme výsadou mysliveckou, a to střelbou z dvojky na šišky. Tak nachystejte mrkve a zrno, ať té divočině trochu přilepšíme. Po novém roce jsou v plánu zabíjačkové hody, které vloni nebyly. Podle vývoje situace to však vypadá pouze na prodej vařeného a šperků do kastrolku ve frontě s rozestupy. Co bude dál, uvidíme z jara.

Jelikož nejsme jen spolek dobrovolný, ale také složka zásahová, nebylo by od řeči zde vzpomenout i tuto činnost. Z pohledu profesionálních hasičů z Přerova se na našem katastru staly celkem čtyři dopravní nehody, zejména na dálnici D1. Drážní hasiči měli jedno rizikové kácení u tratě a na závěr, společnými silami vyprostili jednu osobu ze zaseklého výtahu na nádraží. Naše jednotka, se opět celý rok jen hrabala v h.....kanalizaci. Jirka si hovníl zejména na čističce, kde za ty léta nejenže vymyslel svůj dýchací hovnocuckomplet, ale hlavně prodřel nejedny broďáky, které jsme museli do naší výbavy dokoupit. Já a Peťa Zavřel jsme pak pokračovali čištěním spíše domovních kanalizací. Ale že jsme jen nesmrděli, tak v létě jsme odstranili jedno neposedné včelstvo, vyčerpali nejednu studnu a ořezali jeden nebezpečný strom. Zásahem, kdy si Jirka konečně vychutnal jízdu se zapnutými červenomodrými majáky, byla spolupráce s Policií ČR při evakuaci zvířat z dálnice D1. Jednalo se o odchyt a převoz dvou zaběhnutých psů, naštěstí klidné povahy, pro které si během chvilky přijela na obecní úřad jejich majitelka. V nastávající zimě spíše očekávám příkopové rodeo, kde své kvality snad prokáže nový navigák. Naštěstí se nám povodně a požár vyhnuly, takže svou odbornost jsme prokázali pouze při školení, a to odbornosti velitelské a obsluhy řetězové pily. Příští rok čekají pětileté zkoušky naše strojníky. Doufám, že se na to kluci řádně připraví a my nebudeme muset v případě potřeby ostudně vodu kýblovat.

A to je vše, přátelé. Snad jsem vás neupal a kafe jste stihli vypít za tepla. Vydavatelům se omlouvám za svůj nejdelší příspěvek od doby vydávání, ale v momentě, kdy dopisují tyto řádky, jsme jako výkonný výbor museli rozhodnout o dalším nekonání výroční valné hromady. Proto co jsem měl na srdci, to jsem napsal na papír, abych se alespoň nějakým způsobem podělil o dění v našem sboru. I když se společenské aktivity nyní ruší, věřím, že v roce novém si najdeme světlé chvilky a řádně je využijeme k pobavení, zatancování či najezení. Obecnímu zastupitelstvu děkuji za štědrú finanční podporu, bez které bychom vás tak nepobavili, dětem přeji bohatého ježíška a Vám všem pevně zdraví. A jako vždy, držte nám palce i pěsti, snad už to přivane sních, pohodu, klid, zdraví a štěstí.

Ohni zmar a v dalším čísle zdar.

Ing. Radomír Vlach, starosta SDH Říkovice

SK Říkovice

Druhá polovina roku 2021 přinesla fotbalistům z Říkovic mnoho výzev. Tým SK Říkovice tradičně reprezentoval naši obec v okresní soutěži, avšak vedle fotbalových zápasů představovalo jistě nejdůležitější akci letošního roku organizování hodových oslav.

Hody jsme v Říkovicích slavili 24. a 25. července. Hlavním bodem sobotního programu se stal turnaj mužů a veteránů v malé kopané. Počasí vyšlo náramně a přítomní diváci si v žáru odpoledního slunce mohli u piva vychutnat 9 napínavých zápasů ve dvou skupinách. V pořadí již druhého ročníku Memoriálu Jiřího Otáhalíka se letos zúčastnilo 7 mužstev a z vítězství se radoval domácí „A“ výběr. Turnaj legend ovládli veteráni ze Žalkovic. Na památku pana Otáhalíka byl přítom u vchodu do fotbalových šaten vyvěšen banner s jeho fotografií a slavnostnímu předávání cen vítězným celkům asistovala i manželka pana Otáhalíka, Zdenka.

Večer v parku se konala tradiční zábava, přičemž letos hrála k poslechu a tanci rocková skupina Rock Rider. Úspěch a velký aplaus si vysloužili polykači ohňů ze skupiny „Profesionální amatéři“ a zábava se protáhla až do brzkých ranních hodin. V neděli pak v parku vystoupila přerovská taneční skupina D2Dance, své kousky předvedly mažoretky z oddílu Fantasy Přerov i mág RadekR z Kroměříže a diváci si mohli prohlédnout i ukázky airsoftových zbraní a nácviků ze sebeobraný. U dětí měl velký úspěch přichystaný skákací hrad i malování na obličej. Celým programem nás jako moderátor provázel Vojta Přívětitivý a k poslechu hrála hudební skupina Quanto. Jako pořadatelé jsme se pořádně zapotili nejen u samotných příprav ale i u píp či grilů. Naštěstí ale oslavám letos přálo krásné počasí, takže klubová pokladna se po akci řádně naplnila i věřím že i vy přítomní jste si hody náležitě užili.

Po letním odpočinku se pak v srpnu začal i v Říkovicích znovu hrát fotbal. Po předčasném ukončení minulé sezóny odehráli fotbalisté v první polovině roku jen několik přátelských zápasů, mimo jiné s Pavlovicemi či Starou Vsí. Po dobrých výkonech a slibných výsledcích na konci roku 2020 měl klub letos vyšší ambice.

Tým větší je bohužel zklamání po nevydařeném podzimu. Do sezóny 2021/2022 tým vstoupil 15. srpna dobrým výkonem a výhrou 0:3 v Horní Moštěnici. První vyhrání však z kapsy vyhání a poté následovala třízápasová šňůra špatných zápasů, kdy se jako hlavní problém ukázalo neproměňování brankových příležitostí. Po domácí prohře s Brodkem 1:4 a porážce v Hranicích na Moravě 4:1, mužstvo stejným rozdílem podleho i doma Bochoři po výsledku 1:4. Zlomit černou sérii se podařilo 18. září, kdy se vyhrálo na hřišti Polkovic poměrem 0:4. Další dva vyrovnané zápasy s Lobodicemi a Křenovicemi, které v základní hrací době skončily remízou 3:3, však mužstvo nedokázalo proměnit v druhý bonusový bod a v obou případech podleho soupeřům na penalty. Nekvalita a smůla v zakončení se pak promítly do tří dalších porážek s Tovačovem B 0:3, v derby s Vlkošem 0:4 a s Černoštinem 4:2, které završily výsledkově špatný podzim. Snad se tým, ve kterém se i vinou zranění a absencí nedařilo ustálit optimální sestavu, podaří v zimě nakopnout a na jaře bude fotbal na hřišti v Říkovicích znovu přinášet radost hráčům i divákům.

Symbolickou tečku za letošním podzimem představovala sobota 30. října, kdy klub v obci zorganizoval sběr železného šrotu a následně polovinu sezóny uzavřela ukončená. I v zimní pauze ale fotbalisté nezahálí a pravidelně v úterý docházejí trénovat do tělocvičny v Přerově, tak snad se to na jaře projeví. Na závěr bych Vás rád pozval na poslední letošní

příležitosti ke společnému setkání a sice jarmark a Vánoční běh. Bohužel však pořádání těchto akcí, které fotbalisté v Říkovicích již tradičně připravují, ohrožují vládní omezení vzhledem k opětovně zhoršené epidemiologické situace. Do uzávěry tohoto čísla nepadlo rozhodnutí výboru, zda se jarmark a běh uskuteční. Záhy se však dozvíme, jak celá věc dopadne. Doufám, že minimálně Vánoční běh letos proběhne, ať můžeme mít radost alespoň z pohybu. Přeji všem čtenářům klidné svátky a dobrý vstup do roku 2022.

Činnost tenisového klubu Říkovice v roce 2021

Vážení spoluobčané,

Jak se tomu stalo již dobrým zvykem s blížícím se koncem roku mi dovoluje, abych vás seznámil a shrnul činnost tenisového klubu za rok 2021.

Nejprve se vrátím ještě na konec minulého roku, kdy prosincové počasí dovolilo sadbu celkem 11 stromů v areálu bývalého koupaliště. Za nemalé podpory obecního úřadu a jejích členů se tohoto úkolu zhostili i další tenisté. Nezbytným přínosem byla i aktivní podpora těžké techniky v rukách Adama Pospíšila, který bravurně zajistil všechny nezbytné výkopové práce a následné terénní úpravy. Postupně bylo do země usazeno 5 javorů, 4 jasanů a 2 dva jeřáby.

Počátek roku 2021 byl ve znamení, bohužel tak jako nyní, pokračující koronavirové pandemie, která ovlivnila celou řadu našich obyčejných činností. Jednou z nich bylo i uzavření škol a výuka distančním způsobem. Toto opatření zamezilo i přístup do haly v Břestu, kde nebylo možné zdokonalovat tenisové dovednosti a vnitřní zimní tenisová příprava tedy vzala kompletně za své. Nastavená vládní opatření zamezila i uspořádání výroční členské schůze, kterou pravidelně organizujeme v průběhu ledna.

První akcí, který tenisový klub mohl uspořádat se zmírněním vládních opatření byla brigáda k přípravě antukové plochy na sezónu. Bohužel jak se ukázalo, bylo nutné objednat dostatečné množství kvalitní antuky. Za výrazné pomoci obecního úřadu bylo objednáno téměř 5 tun tohoto nezbytného materiálu z Kunštátu nedaleko Brna. Možná to některé z vás překvapí, ale není antuka, jako antuka. První brigáda proběhla tedy až na konci května za hojné účasti tenisových nadšenců a kurt byl

postupně srovnán asi 2,5 tunami nové antuky. Společně s tím bylo opraveno nezbytné plastové lajnování hřiště.

A když už i vládní opatření povolila kolektivní venkovní sportování, nic nebránilo k aktivnímu trávení volného času na antukovém dvorci.

Tradičně prvním turnajem ve čtyřhře se stal „Samba cup“, jenž byl věnován a pojmenován po jednom ze zakládajících členů tenisového oddílu Zdeňku Vlachovi. Turnaj se konal 4.7. za krásného slunného počasí za účasti šesti náhodně vylosovaných tenisových párů. Z vítězství se nakonec radovala dvojice ve složení Milan Šošovička a Lukáš Zahradník. Ještě jednou gratulujeme. Na tomto turnaji byla poprvé odzkoušena i nová grilovací plotna, a tak mimo jiných dobrot, které donesly drahé polovičky sportovcům, byly k dispozici i výborné steaky včetně nezbytného pěňového moku.

V průběhu letních měsíců kurt pravidelně procházel zatěžkávacími zkouškami a byl využíván nejen tradičně v pátek a v neděli. Čím dál častěji jsou na hřišti vidět tenisoví nadšenci i v průběhu pracovního týdne, a to je dobře. Je vidět, že provedená rekonstrukce plochy a vybudovaná automatická závlaha vedla ke zkvalitnění plochy i hry. Je nezbytné však říci, že o plochu a závlahu tenisového dvorce se neúnavně stará prezident a správce v jedné osobě, p. Miroslav Vlach. Tímto bych mu chtěl za celý tenisový klub poděkovat.

Dalším turnajem ve čtyřhře, který klub za stejných podmínek jako předchozí turnaj uspořádal, byl turnaj O pohár prezidenta tenisového klubu. Turnaj proběhl na sklonku prázdnin 28.8. a opanovali ho Stanislav Vlach a Karel Přecechtěl. Také moc gratulujeme.

Tradičně se začátkem školního roku tenisté pro děti a jejich rodiče připravili akci pod názvem „Ukončení prázdnin“. Tato akce láká děti na zavedené atrakce, kterými jsou hlavně motovláček, který pravidelně a neúnavně vozí nejen děti, ale všechny přítomné po naší obci. Děťmi velmi oceňovanou atrakcí je skákací hrad, který každoročně musí čelit náporu malých nezbedníků, které je občas nutné při dovádění i napomenout a usměrnit s ohledem na nejmenší návštěvníky. Dalšími připravenými a tradičními soutěžemi a atrakcemi byla střelba ze vzduchové pistole, střelba z luku, malování na obličej nebo jízda na ponících. Letošní rok jsme repertoár atrakcí rozšířili o řetězkový kolotoč, vysokozdviznou plošinu a cukrovou vatu, což se samozřejmě setkalo s velkým ohlasem. Už asi nikoho nepřekvapí, že veškeré atrakce jsou doprovázeny drobnými odměnami za statečnost v podobě tolik oblíbených sladkostí. Rodiče mohou toto odpoledne posedět a odpočinout si v příjemném prostředí zámeckého parku, dát si něco dobrého z připravené nabídky a sledovat své ratolesti při zábavných soutěžích a hrách. Jako tradičně byla připravena nejen nealko nabídka, ale i dostatek pěnivého moku a i něčeho ostřejšího. Vydařené odpoledne podpořila i kvalitní zásoba pochutin v podobě hranolek, uzeného cigára nebo špekáčků, které si děti mohly sami opéci na připraveném ohni. Vrcholem gurmánského zážitku se právem stala makrela připravená mistrem Geňou. Po skončení zábavného odpoledne členové připravili i promítání, které završilo příjemně strávené první zářiové sobotní odpoledne.

V polovině září si zase členové tenisového klubu vyzkoušeli své kuchařské dovednosti a um při vaření kotlíkového guláše a podpořily tímto akci a program jednotky SDH Říkovice. Tímto děkujeme sboru dobrovolných hasičů za pozvánku a doufáme, že jsme nikoho svým výkonem neurazili a přispěli tak k podpoře a rozvoji kulturních akcí v obci.

Posledním počinem letošního roku bylo naplnění penza minimálního počtu plánovaných tenisových turnajů. Tím poslední je pravidelně Memoriál Josefa Jurečky, který letos oslavil už svůj 9. ročník a je nejstarším pořádaným turnajem ve čtyřhře v našem oddílu. Turnaj se odehrál 9.10. za slunného, ale chladného počasí. Turnaje se zúčastnily pouze 4 dvojice a turnajové vítězství si opět odnesli Stanislav Vlach a Karel Přecechtěl. Gratulujeme k vydařené sezoně. S výčtem realizovaných akcí bohužel musím zmínit jednu, kterou se nám nakonec nepodařilo realizovat.

Touto akcí je „Výšlap na Svatý Hostýn“. Snad budeme v tomto ohledu příští rok úspěšnější a dokážeme se včas domluvit na vhodném termínu pochodu. No a tímto jsem vyčerpal informace, se kterými jsem se s vámi rád podělil.

Příští rok čeká tenisový oddíl pořádání hodových oslav v obci a již tento rok bylo nutné dopředu zajistit a objednat program tak aby vás, občany, hodové slavnosti pobavily a těšili jste se společně s námi z dnů v naší obci. Závěrem mi dovoluňte touto formou poděkovat všem tenisovým příznivcům i jejich drahým polovičkám, za nemalou podporu tenisového oddílu v jakémkoliv podobě. Zvláště chci ale poděkovat těm, kteří se podílejí na organizaci a chodu nejenom tenisového oddílu ale i přípravě a pořádání akcí. Poděkování bez pochyby patří i zastupitelům obce za podporu činnosti oddílu, bez které by tenisový oddíl nemohl realizovat plánované akce v takovém rozsahu.

A protože se neúprosně blíží vánoční čas, tak bych vám za sebe rád popřál hlavně pevné zdraví v této obtížné době, krásné a klidné prožití vánočních svátků a vše nejlepší do nového roku 2022. Děkuji.

REALIZAČNÍ PROJEKT INTERAKČNÍHO PRVKU, K. Ú. ŘÍKOVICE U PŘEROVA

**Tento projekt je spolufinancován Evropskou unií –
Evropským fondem pro regionální rozvoj v rámci
Operačního programu Životní prostředí.**

V rámci projektu dojde k založení vegetačního prvku – založení trávníku, výsadby stromů (celkem 115 ks) a keřů (celkem 580 ks), vybudování dočasné oplocenky. Součástí projektu je i následná 3letá péče (závlivka, výchovný řez, oprava úvazků a kotvení dřevin, oprava oplocenky, odplevelování, mulčování, ochranný nátěr).

Celkové způsobilé výdaje: 1 063 476 Kč
Dotace EU: 850 781 Kč (80 %)
Příspěvek příjemce podpory: 212 695 Kč (20 %)

Datum zahájení realizace projektu: 1. 9. 2020
Datum plánovaného ukončení projektu: 31. 3. 2024

Řídící orgán: Ministerstvo životního prostředí
Zprostředkující subjekt: Státní fond životního prostředí ČR
Agentura ochrany přírody a krajiny ČR
Příjemce dotace: Obec Říkovice

CISTOTA
VODY

KVALITA
OVZDUŠÍ

ZPRACOVÁNÍ
ODPADU

OCHRANA
PŘÍRODY

ENERGETICKE
USPORY

Zpravodaj obce Říkovice vydává obec Říkovice pro občany obce v nákladu 200 kusů. Vydání: prosinec 2021. ročník V., číslo 2.

Redaktor: Miloš Pacek

Autoři textů: Radomír Možiš, Miloš Pacek, Radomír Vlach a Tomáš Vlach

Autoři fotografií: Miloš Pacek, Radomír Vlach, Tomáš Vlach, David Dušek, Zuzana Kujalová, Ondřej Šlampa a Ladislav Duda

Tisk: LUMA trading s.r.o.

Další informace: www.rikovice.cz a www.sdhrikovice.cz

Kontakt: rikovice@rikovice.cz